

Училишся і училишся...

Учелянов (Ченин)

ЗАВТРА — ВСЕСОЮЗНІ КОМСОМОЛЬСЬКІ ЗБОРНІ

112 тисяч юнаків і дівчат Кіровоградщини брали участь у Всесоюзному Ленінському заліку і разом з мільйонами комсомольців Радянської Батьківщини звітуватимуть про це завтра.

Сьогодні «Молодий комунар» подає відповіді юної зміни на питання Ленінського заліку. Відповіді підготовлені її життям, навчанням, громадською активністю.

Все починалося з рішучості слідувати Ленінській настанові: «Вчитися, вчитися...». Вчитися працювати, вчитися принциповості і наполегливості, вивчати революційну теорію — вчитися комунізму.

100 КОМСОМОЛЬСЬКИХ МАШИН

ГАЙВОРОН. Комсомольсько-молодіжні колективи молочно-товарних ферм колгоспів «Мир» та «Україна», ставши на ударну Ленінську трудову вахту, значно підвищили продуктивність молочного стада корів. Вже виконано п'ятирічне завдання продажу молока державі.

І молоді тваринники працюють в

КІРОВОГРАД. Ставши на трудову ударну Ленінську вахту, комсомольці першого механоскладального цеху заводу «Червона зірка» зобов'язалися до 22 квітня дати сто надпланових комсомольських сівалок. Слова комсомольців не розходяться з ділами. На 141 процент виконують щомісячні завдання комсомольці молодіжної бригади електрозварювальників (бригадир В. Недопас, групкомсорг Константинов), за ними йдуть комсомольці молодіжної бригади токарів (бригадир В. Братчик, групкомсорг А. Дергунова). На сьогоднішній день працівники цеху здали вже 269 надпланових сівалок типу «СКН-6» та 4 сівалки типу «СУТ-47», 95 цих сівалок — комсомольські.

Рік завершено в лютому

рахунок 1971 року. Комсомольці артілі «Мир», наприклад, добовий надій молока на корову довели до 11 кілограмів.

Відрадіні рапорти в райком ЛКСМУ надійшли од молодих гра-

фітників Завалля. Вони теж в перших числах лютого виконали свій п'ятирічний план. Понад завдання видано більше 12 тисяч тонн графіту. До кінця року ця цифра зросте ще на одну тисячу.

Попереду в ювілейному змаганні серед молодих графітників — комсомольсько-молодіжна бригада Віктора Шпіленка.

ЗНАМ'ЯНКА. З 15 квітня комсомольці та молодь Знам'янського локомотивного депо вирішили працювати лише на зекономленій електроенергії. За цей час буде проведено 162 великовагових поїзди, понад завдання залізничники перевезуть 30 тисяч тонн вантажів.

Загін молодих ентузіастів, які нині борються за економію електроенергії, очолюють комсомольці електровазної колони Миколи Тимофєєва, делегата XXI з'їзду

ВЕЛИКОВАГОВІ — ПОНАД ЗАВДАННЯ

ЛКСМУ, та колектив тепловозної колони Анатолія Єлюсаренка.

Ретельно готуються знам'янські залізничники до Всесоюзного ленінського суботника. 11 квітня юнаки та дівчата депо полагодять два електровазони (біжучий ремонт), проведуть профілактичний огляд двох електровазів.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання XII
№ 42 (1210).
ЧЕТВЕР
9 КВІТНЯ
1970 р.
Ціна 2 коп.

...Ви повинні виховувати з себе комуністів. Завдання Спілки молоді — поставити свою практичну діяльність так, щоб, навчаючись, організуючись, згуртовуючись, борючись, ця молодь виховувала в себе і всіх тих, хто в ній бачить вождя, щоб вона виховувала комуністів.

В.І.Ленін. Твори, т. 31, стор. 254.

ЧИ ЗАВЖДИ ТИ КРИТИЧНО ОЦІНЮЄШ ДОСЯГНУТЕ ТОБОЮ?

Два роки тому на Кіровоградському заводі тракторних агрегатів стартувала комсомольська дворічка по культурі і естетиці виробництва. «Молодий комунар» в номері за 23 травня 1968 року містив розповідь першого секретаря комітету комсомолу В. Терещенка про цінне починання юнаків і дівчат заводу. Нещодавно редакцію повідомили, що підбито підсумки змагання. Перше місце зайняла комсомольсько-молодіжна бригада Люби Дяченко. Наш кореспондент побував у переможців і взяв інтерв'ю у бригадира. Ось її розповідь.

— У спорті естафетну паличку передають, не втрачаючи швидкості. Ривок — і її підхоплює товариш, щоб в наступну мить передати далі. А перемога залежить від кожного. Точно такий ланцюговий зв'язок в будь-якому колективі, що живе спільною справою. А тим більше, якщо ця справа — твоя робота на заводі, в цеху, на дільниці. З цього приводу мені хочеться навести лише дві відповіді на Ленінському заліку нашої бригади, який відбувся 2 квітня по праці В. І. Леніна «Чергові завдання Радянської влади».

— Я прийшла на завод після школи. І зрозуміла — треба швидко переключатися на робочу дисципліну, щоб не соромно було дивитися у вічі старшим товаришам за запізнення, затримки без причини. — говорила Клава Іващенко, відповідаючи на питання про дисципліну і самодисципліну робітниця.

— Коли я стаю за свій верстат, знаю — і сьогодні за зміну зроблю 2200 бронзових втулок. III жодної менше. Нехай навіть будуть поломки, всеодно норму перевиконаю, — відповіла Галина Кулик

кова на питання про продуктивність праці.

Обидві відповіді, хоч і на різні питання, прозвучали неоднаково, та зміст їх один: «В колективі і в ньому. Він відповідає за мене і я його не підведу».

Ідемо на Ленінський залік

У МИНУЛОМУ році в бригаді було сім учнів токарів-фрезерувальників. Поступово освоювали виробничі процеси. Ні як не могла асистувати різьбильниця Марина Сорока. І ось вимкнула свій верстат і пішла допомогти учениці комсорг бригади Тоні Іващенко. За нею й інші. А вже через рік ці сім учнів мали стати членами нашої бригади.

Молоді заводчани вирішили п'ятирічку закінчити до 22 квітня. Та вже на початку березня в свій ювілейний рапорт ми внесли: «П'ятирічку виконано, зекономили допоміжних матеріалів і ріжучих інструментів на суму 600 карбованців, запровадили три раціональнізації, що дали економічний ефект в тисячу карбованців».

Звичайно, змістовними і повними були б відповіді на заліку наших студентів-заочників Наталії Мехеді, Миколи Литвинова, Олександра Арсентьєва, Валентини Варакун і Меланії Скупенко. Але чи доповіли б вони громадській комісії, що у бригаді нема відстаючих, що кожен — ударник комуністичної праці, коли б не допомогли тоді нашим учням? Чи могли б звітувати, що продуктивність праці по бригаді збільшилася на 30 процентів, якби не прискорили освоєння нових верстатів?.. Критичне ставлення до своїх успіхів ще більше відшліфовує їх грати, робить вагомими і переконливими наші здобутки.

Досягнення приносять радість. Справжнім святом стала звістка, що наша бригада виїхала переможцем серед комсомольсько-молодіжних бригад по дворічці культури і естетиці виробництва. Наша бригада одна з перших впровадила саратовський метод виготовлення бездефектної продукції. Сьогодні ми здаємо деталі з першого пред'явлення. Все це громадська комісія по перевірці виконання умов змагання дворічки з естетики і культури виробництва внесла в наш актив і присудила перше місце.

Усвідомлювати, що твоя професія — одна з найпочесніших, то справді велика радість. І муляр Катерина ЛЬОХ (БУ-3 тресту «Кіровоградуглебуд») сповна віддає свої сили і досвід, щоб кожен її трудовий день був найбільш плодотворним.

Фото Г. ТАНСЬКОГО.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Сьогодні, 9-го квітня, по Всесоюзному радію і Центральному телебаченню відбудеться виступ першого секретаря ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельникова, присвячений Всесоюзним комсомольським зборам, «По-ленінськи працювати, вчитися і жити». Виступ буде трансляватися по першій програмі Всесоюзного радіо о 19-й годині 20 хвилин і по першій програмі Центрального телебачення о 21-й годині.

... Ми повинні поставити вміння взяти собі всю суму людських знань, і взяти так, щоб комунізм не був би у вас чимсь таким, що зачлене, а був би тим, що вами самими продумане, був би тими висновками, які є неминучими з точки зору сучасної освіти.

Ось як треба поставити основні завдання, коли ми говоримо про завдання: навчатися комунізми.

В.І.Ленін. Твори, т. 31, стор. 252-253.

ГОЛОВНА ТЕМА

Теоретичною конференцією на тему: «Життя В.І. Леніна — приклад для молоді» закінчилися комсомольські читання, присвячені 100-річчю з дня народження В.І. Леніна. Вони проводилися раз на місяць з листопада 1968 року у залі Центрального лекторію міста Кіровограда.

Комсомольські читання організували комісія по пропаганді знань серед молоді обласної організації товариства «Знання», Центрального лекторію та Кіровоградський міський ЛКСМУ.

Поряд робітничою, студентською та учнівською молоддю виступили партійні, комсомольські працівники, очені, старі більшовики, кваліфіковані лектори.

П. ДМИТРЕНКО.

—1.

У СЕЛІ — новина:

— Чули, вчора наші механізатори обжинки одсвяткували. І, либонь, перші в районі. Майже кожен отримав нагороду правління колгоспу.

А поміж найстаріших колгоспників:

— Кажуть, що за післявоєнні роки ми ще не мали такого врожаю. 290 пудів зернових на гектарі є.

І хвалили ватажка комсомольсько-молодіжної тракторної бригади Василя Харкавого. Дивувались, що за два тижні навіть поживних решток не залишилось в степу. А площа-таки не мала — 3700 гектарів.

Невдовзі на польовому стані тракторної бригади з'явилися листівки з короткими написами: «38 центнерів пшениці, 313 центнерів цукрових буряків, 53,6 центнера кукурудзи. — такий наш ужинок». Іван Олійник: «кращий комбайнер артілі. Площа — 220 гектарів, намотот — 8700 центнерів. Серед наймолодших жінок — переможець Іван Хмельюк. Він — в п'ятірки кращих молодих жінок Кіровоградщини».

—2.

...Збори механізаторів були короткими. Голова артілі В. О. Невідомський не без гордоців підкреслив:

— Спеціалісти районного управління сільського господарства визначили, що ваша бригада в цьому перед'ювілейному році досягла найпомітніших результатів у боротьбі за високу культуру землеробства. Виходить, надарма ми їздили до Кавуна і Шліфера, Гіталова та Мельниченка. Ви пізнали сповна, де джерела щедрот нашого степу. Пізнали і знайшли їх...

Потім відзначали кращих трактористів бригади. Найвищий показник був у Василя Харкавого та Дмитра Ковбеля. На своєму «Т-74» вони виробили 2600 гектарів умовної оранки.

А групкомсорг Віктор Проданчук зачитав лист механізаторів комсомольсько-молодіжної бригади артілі «Зоря комунізму» Новоархангельського району. Далі — од себе:

— Надлацькі хлібороби закликають

ЯК ТИ ВИРОБЛЯЄШ В СОБІ СВІДОМУ ДИСЦИПЛІНУ?

вирушити в похід за високий урожай ювілейного 1970 року. І ми маємо теж сказати своє слово. Наш район носить ім'я вождя, і колгосп — теж. Тож стати в перші шеренги — просто наш обов'язок...

—3.

На високій щоглі майорить червоне полотнище. То знак, що бригада успішно закінчила вчорашній трудовий день. Сівба ярих йде з випередженням графіка.

— Коли нам вручили перехідний приз імені Гіталова, — розповідає мені бригадир, — в нашому колективі знову зростає трудова активність. З початку польових робіт ще не було такої зміни, щоб тіло з сім'єю відставало. Прапор на цій щоглі ми доручаємо підняти найкращому сім'ячому минулого дня. Сьогодні працює не зробив Володимир Бойко. Його агрегат найбільше посіяв цукрових буряків.

І одразу називає імена інших механізаторів.

— На сівбі ярих вчора був першим агрегат нашого групкомсорга Віктора Проданчука. На 22 гектарах упоралися хлопці. Такі ж показники у Михайла Суботи, Адама Хоменка. Це — на 4 гектарах понад завдання. По 33—35 гектарів засівають насінням цукрових буряків Олексій Леонтюк, Володимир Бойко, Анатолій Олійник. А завтра — останній, найбільш напружений день, п'ятий день сівби. І ми зробимо свою справу — на всіх 3156 гектарах зерно висіємо в ґрунт...

Василь Харкавий гортає сторінки свого записника, мабуть, хоче назвати ще когось з тих, хто відзначився під час весняно-польових робіт. Але я вже запитую про те, як готувалась бригада

Де початок джерел?

... Умовою економічного піднесення є і підвищення дисципліни, тривалості, вміння працювати, спрості, інтенсивності праці, кращої її організації.

В.І.Ленін

Твори, т. 27, стор. 224.

До лютого на лінійці готовності стояли всі трактори, сівалки, інший причіпний інвентар. І в основному всю техніку було поладжено в місцевій майстерні. Адже в колгоспі є свої слюсарі, і токарі, електрозварювальники.

Так, тісна співдружність всіх механізаторів комсомольсько-молодіжного колективу в артілі імені Ульянова справді помітна. Друзі Василя Харкавого за одну добу впоралися із закриттям вологи більше як на 3 тисячах гектарах, за 5 днів завершено сівбу ранніх зернових. Минулої неділі вільхівські комсомольці рапортували:

— Із бурякових площ на польовий стан тракторної бригади повернулися посівні агрегати.

...А в Гайворонському районі в шеренгу комсомольців, які успішно складають Ленінський залік, стали членики комсомольсько-молодіжної ферми колгоспу «Мир».

Фото М. ЗЕМБОРІЯ.

Завтра комсомольці області на зборах у групах, бригадах, цехах, у кожній первинній організації завершують складання останнього етапу Всесоюзного Ленінського заліку, на своєрідному ленінському екзаміні свої громадсько-корисні дії вони звірятимуть найвищою мірою вимогливості.

Настав час, коли кожен юнак і дівчина перед лицем своїх друзів по роботі, навчанню, по службі повинні звітувати, що з обіцяного торік зроблено, і як саме, і якщо не виконано щось, то чому.

Відверта розмова на зборах не уявляється без розповіді про найсуттєвіше в житті товариша, бо лише тоді його, нахай скромний, подарунок дорогому Іллічу набуде значимості на фоні загального здобутку всієї організації.

Ленінський залік дав можливість виховати в кожному комсомольці високу відповідальність за власні плани, помисли і справи. І звіт про їх виконання не повинен звестись до самозвіту: збори без зайвої парадності мають виявити невикористані можливості свого колективу, дати чесно аналіз прожитого, здійсненого в ювілейному році.

Підсумкові комсомольські збори відбулись, наприклад, в Олександрійській міській організації № 1 30 березня. У заліку брало участь 65 комсомольців, які на протязі чотирьох етапів вивчили праці В.І. Леніна «Завдання Спілок Молоді», «Три джерела і три складових частини марксизму», провели комсомольські збори, присвячені темі «Біографія В.І. Леніна». Кожен звітував і про свою роботу.

Збори постановили і далі продовжувати Ленінський залік.

На високому рівні пройшли комсомольські збори в інших організаціях м. Олександрії: на шахті № 2 — 3, на автобазі комбінату «Олександріявугілля», на швейній фабриці. Підводячи підсумки досягнутому, комсомольські

це не все. Хто підготовлений тобою до аступу в ряди ВЛКСМ? Чи підвищилась твоя громадська активність за час участі в Ленінському заліку? І якщо — ні, то чи дав свого часу комітет комсомолу конкретне доручення кожному, чи контролював хід його виконання?

На відкриті комсомольські збори в колгоспі ім. Орджонікідзе Новгородківського району було запрошено всю молодь села, а також ветеранів праці С. М. Коломєць та М. К. Брехуна, учасника партизанського руху на Україні в роки Великої Вітчизняної війни В. З. Яскевича. Студенти педагогічного інституту ім. О. С. Пушкіна запросили до себе Героїв Радянського Союзу — мешканців обласного центру.

Кавалери ордена Леніна, Герої Соціалістичної Праці, Герої Радянського Союзу, ветерани партії і комсомолу розділять комсомольське торжество в кожній первинній організації разом з молоддю. Вони почують з доповіді комітету комсомолу глибокий аналіз зробленого колективом, побачать і допоможуть молоді побачити перспективи на майбутнє, разом з юнію вручать рапорт — звіт партійним організаціям про результати роботи в році Ленінського заліку, разом з молоддю одержать різні комсомольські нагороди.

І немає сумніву в тому, що наступного дня — 11 квітня 1970 року — поруч з молодими і попере-ду них працюватимуть на Всесоюзному комсомольському суботнику і ті, хто створював на території області перші комсомольські осередки.

Володимир ЧАБАНЕНКО, заступник завідувачого відділом пропаганди і культурно-масової роботи обкому ЛКСМУ

—4.

Тепер в них — чергова турбота. На спеціальних майданчиках члени комсомольсько-молодіжних ланок, що будуть вирощувати кукурудзу на зерно, виривають сівалки. Інша група механізаторів вирушила в степ, щоб навести порядок у вирубках, на берегах ставків. Тут буде посилено багаторічні трави, тут під час суботника вільхівські хлопці та дівчата посадять більше 2 тисяч фруктових та декоративних дерев.

...Щойно закінчилась голосна читка газет. А перед цим тривала розмова про кращих трудівників району, які нагороджені орденом Леніна. І ось вже в червоному кутку будинку механізаторів залишилися лише Віктор Проданчук та секретар комсомольської організації Анатолій Бажатарник. На окремому аркуші паперу Віктор робить запис: «Наші зобов'язання на 1970 рік — виростити на кожному гектарі по 30 центнерів озимої пшениці, 230 центнерів цукрових буряків, 38 центнерів кукурудзи, 100 центнерів картоплі...».

Це він для художника, який має зобразити щит у польовому вагончику для механізаторів. Та ще оголошення: «Всі — на Всесоюзний ленінський суботник!».

А далі хлопці радяться, хто з механізаторів буде впорядковувати волейбольний майданчик на польовому стані бригади, хто садитиме дерева в центрі села, де заплановано закласти парк. Комусь треба буде знову сісти за кермо трактора. Бо під час суботника вирішено вирівняти сільські вулиці.

...Йдуть до села. А навколо стихується степ. Степ, засіяний їхніми руками, степ, який обов'язково віддасть за їх молоді напругу і неспокій...

М. ШЕВЧУК, спецкор «Молодого комунара».

с. Вількове, Ульяновського району.

На знімку: О. В. ГІТАЛОВ вручає приз Віктору ПРОДАНЧУКУ.

Фото В. Ковпака.

ЯК ТИ ВІВЧАЄШ РЕВОЛЮЦІЙНУ ТЕОРІЮ?

ЗАЗАРАЗ, в переддень Всесоюзних комсомольських зборів, присвячених 100-річчю з дня народження В. І. Леніна, я мимохідь оглядаю шлях, пройдений комсомолом району за ювілейний рік.

В нашому районі немає жодної комсомольської організації, яка б не була охоплена Ленінським заліком.

Наведу деякі приклади роботи. Протопопівського політкуртка «Біографія Леніна», який керує молодий комуніст Валентина Семетова. В центрі колгоспу є спеціальний кабінет політкуртки, де відбуваються заняття політкуртки. Гуртківцям на допомогу часто приходять бібліотекарка Зінаїда Бібіліна, комсомолка

політкуртки, ми послідовно слідували звичайну історію нашого славного комсомолу, починаючи від буремних років громадянської війни і по наше сьогодні.

В нас і справжні помічники. Наприклад, пропагандист із колгоспу імені Свердлова, економіст, член КПРС В. І. Глушенко, директор Звенигородської восьмирічної школи, голова громадсько-політичної комісії по прийому Ленінського заліку, комуніст М. Н. Огуренко, член цієї комісії, працівник райконкому, комуніст Ф. Г. Шрот та багато інших. Вони були зможливі і прийняли в свій час прийому Ленінського заліку і в той же час чуйними і уважними в період його підготовки.

Слід зазначити, що умови заліку в одній мірі були складними як для учнів так і для працюючої молоді. Перші в залікові книжки вписували зобов'язання підвищити успішність, дисципліну, старанніше виконувати громадське доручення тощо.

Другі заповнювали сторінку залікової книжки соціально-визначенням.

Що дав нам Ленінський залік? По-перше, розширив горизонти політичної освіти комсомольців. По-друге, духовно дисциплінував кожного. По-третє, багатьох навчав працювати з політичною літературою.

ЗАВТРА на Всесоюзних комсомольських зборах багатомільйонний радянський комсомол з гордістю підніме свої залікові книжки з трудовими досягненнями і відмінною успішністю. Серед них будуть книжки і комсомольців Новоарпаської середньої школи, Олександрійського профтехучилища № 1, та інших.

Закінчено останній етап Ленінського заліку. Скоро 3357 комсомольців району отримають ленінські книжки — почесне посвідчення про здачу заліку. І в мене виникає думка, чому б не продовжити в майбутньому цю корисну і чудову справу. Щоб наша молодь ще глибше могла звичити неограничену ленінську спадщину. Адже Ленінський залік — еквівалент політичної зрілості, робітничої свідомості і духовної чистоти. Отже, варто б розпочати другий ленінський семестр.

М. ГРОМОВИЙ.

перший секретар Олександрійського райкому комсомолу.

... По-перше — вчитися, по-друге — вчитися і по-третє — вчитися і потім перевіряти те, що наука у нас не залишалась мертвою буквою або модною фразою... Щоб наука дійсно входила в плоть і кров, перетворювалась у складовий елемент побуту цілком і повністю.

В. І. Ленін. Твори, т. 33, стор. 430-431.

ЛЕНІНСЬКИЙ СЕМЕСТР

Людила Снітко. Вона не тільки допомагає підібрати потрібну літературу, а й оформила своєрідний агітаційний куточок, який став у великій пригоді комсомольцям.

У гуртку змінилося формою заняття з залежності від заданої теми. Тому нерідко перед комсомольцями виступають старі бібліотекарі, ветерани праці, парторг артілі.

Перед першим етапом заліку відбулись комсомольські збори, де порушувалося питання, кого допустити до заліку. На зборах, неестетично виявився шалю.

Мені хочеться назвати молодих дівчат з цього колгоспу, сестер Тетяну і Марію Зелених, Ніну Кучеренко та Наталку Вакуленко. Ці дівчата трудовий залік здали на відмінно. За останні три місяці вони вдвоє перекрили своє соціально-визначення. Гадаю, що на Всесоюзних комсомольських зборах комсомолки з честю могли б розкрити свої залікові книжки і показати їх батьківщині.

Слід зазначити, що ініціаторами Ленінських заліків, виробничих змагань на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна стала комсомолка артілей, що носять ім'я вожда. Таких колгоспів у нашому районі шість.

Ленінський залік. Лейтмотивом в ньому для нас в першу чергу була промова В. І. Леніна на III з'їзді комсомолу «Завдання Спілок Молоді». Ця праця стала своєрідним ключем до всіх тем. Її поетапно опрацювали, (щоб викинути в саму суть ленінської думки) і старанно законспектовували (щоб поновити її в пам'яті) в усіх гуртках без виключення.

ДУЖЕ нам допомогли в підготовці заліку читальні конференції по ленінських працях. До речі, ці конференції відбулись в усіх школах району, а наостанку в районному Будинку культури була проведена цікава читальна конференція на тему «Завдання Спілок молоді». Ні, ми не просто обговорювали виступ В. І. Леніна (це з успіхом робили і в

ЩО ТИ РОБИШ ДЛЯ ЗМІЦНЕННЯ ПЕРВИННОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ?

СОРОК ШОСТОМУ — „ЗЕЛЕНА“ ВУЛИЦЯ

45 великавагових поїздів, близько 12 тисяч тонн перевезених понад норму народногосподарських вантажів, 3104 кілограми заощадженого дизельного палива — такий трудовий дарунок ювілею комсомольсько-молодіжної копони Помічанського локомотивного депо.

У ДЕПО дзвонив і раз, і вдруге, і незмінно одержував відповідь: «Немає». Уточнення мінливі: «На лінії», «за цеху ремонту», «в підземному колгоспі». Заставив Івана Захаровича, секретаря комітету комсомолу депо, в кабінеті, я явно здивувався.

— Сьогодні день сплати членських внесків, — сказав Іван, відсунувши бік відомість.

А за хвилину він протегував її помічнику машиніста Леоніду Ярмоліну, одночасно шикуючись, як пройшла поїздка.

— Ваня, приймай швидко внески, кваліфікація в рейс, — витягнув комсомольський квиток машиніста Микола Варнига. Завідав елюсар Віктор Яковський, потім Людмила Дядюра, Станіслава Яценко...

Так, це не стиглих поставити питання заліку, я почував відповідь на нього. Дбаючи про зміцнення своєї первинної організації, тут у всьому прагнуть бути точними, принциповими, вимогливими. Саме так, у всьому. Ядється про внески чи великавагові поїзди, про шестий концерт чи спортивні змагання. В ході Ленінського заліку ця риса доброї настанови у досягненні наміченої мети стала ще більш помітною.

Ось що розповідає комсомольський секретар:

— В столичній трудовій Ленінській варті взяли участь і комсомольці, і молодь. У всіх високі зобов'язання. Комсомольсько-молодіжна колона, яку очолює комуніст Дмитро Палієнко, наприклад, дала слово весь цей період працювати з перевиконанням норм. Зараз на їх рахунок 45 великавагових поїздів, перевезено понад норму близько 12 тисяч вантажів, заощаджено 3104 кілограми дизельного палива. Юрій Савон та Михайло Васильєв тільки за останню десятиденку провели три великавагові поїзди, заощадили 117 кілограмів палива і перевезли понад план близько тисячі тонн вантажів.

Секретар розповідає без зайвого пафосу, навіть мені здає-

ться надто сухо, хотілому, комсомольському помічнику машиніста, добре відомо, що оті надіслані тонни, кілограми заощадженого палива даються неслучайно. За цими цифрами — пошуки кращих режимів роботи, вечори напалканих, невтомна праця машиністів Анастасія Сажнюкова, Юрія Савона, їх помічників Вячеслава Гидуляна, Володимира Микитченка, Михайла Васильєва, Анастасія Підпригора і всіх їх колега з комсомольсько-молодіжної. Успішне виконання зобов'язань — тут справа звичайна. Цим не здивуєш. Але й сумлінність, не забувши підписати (теж одна з добрих рис у роботі комсомольської організації), що сприяє росту її авторитету.

Нещодавно в урочистій обстановці вручені мандати переможцям ювілейного змагання по професії машиністу Юрію Савону, елюсару Анастасію Бадюну, Вадиму Рудченку, помічнику машиніста Михайлу Васильєву. Перехідними дипломом і цінними подарунками відзначена праця ремонтників Віктора Короткого, Анастасія Житкова, Валерія Шаповалова та інших.

Пам'ятаю, елюсар-автоматик Анастасія Бадюна, розповідаючи, що опрацював біографію В. І. Леніна, конспектує «Завдання Спілок молоді», «Великий почин», широкі знамення: «Колі читаєш Леніна чи про Леніна, мимоволі порівнюєш своє життя з його, дивися, що зроблено і треба зробити. І хочеться зробити якомога більше». Це в кінці минулого року він говорив. А тепер в Анастасію — перехідний мандат, що ще раз підтверджує ширість сказаного і ще раз засвідчує, що комітет комсомолу знову допомагає людям йти до мети.

— На честь сторіччя ми проводимо спортивну спартакіаду з шести видів спорту, — продовжує секретар. — Ще більше поважаючи свою роботу художня самодіяльність. Лише в останні дні двічі виступали у підземних колгоспах. Військовий став «Комсомольський прожектор», особливо в

цеху експлуатації, до початку року «КП» Микитченко Володимир. «Пржектористи» провели рейди-огляди побутових умов молоді в гуртожитках, цікавилися, як навчаються «вечірняки», слідуєть за режимом роботи.

Знову ж нічого немом незвичайного. Це ж цілком закономірно, що у відвід від роботи години елюсар Віктор Яковський, стропальниця Світлана Шаур і десятки їх товаришів стають артистами, а солідні машиністи — спритними волейболістами, нападаючими чи захисниками у футбольній команді. Але і тут криється авторитет організації.

І це тому, що питання і виробництва, і дозвілля не раз стояли на порядку денному і зборів. І засідань комітету. НА ЗБОРАХ В МОЛОДИХ ГОСПОДАРІВ СВОГО ПІДГОТОВУВАЛИ ЯКЕ ТАК НЕОБХІДНЕ. ЩОБ МОЖЛИВІСТЬ УСПІХІВ. КРИТИЧНЕ СТАВЛЕННЯ ДО ДОСЯГНЕНЬ НА ЗБОРАХ НАРОДЖУВАЛИСЬ НОВІ ПЛАНИ.

— Незабаром нам дадуть електровози замість тепловозів. Наші комсомольці разом з школярами підшефної середньої школи № 2 впрішпили двох електровозів. Треба 185 тонн металу. Є вже в школі 33 і в депо близько 40 тонн.

ЗАЛІК НЕ ТІЛЬКИ РОЗШИРИВ КРУГОЗІР. ЗНАЙНІ ЛЕНІНСЬКИХ ПРАЦЬ. А П АКТИВІЗУВАВ РОБОТУ КОМСОМОЛЬЦІВ У ВСІХ СФЕРАХ, — підсумовує секретар.

І це так, безумовно. Життєвий струменем залік пройшов через серце кожного молодого робітника. І ті, хто починав його в числі неспілкуваної молоді, тепер в лавах ВЛКСМ. Це — Володимир Матюшкін, Олександр Пилипенко, Микола Мислишин...

Значить, буде і 46-й великаваговий поїзд.

В. ЦВЯХ,

спектор «Молодого комунара».

ст. Помічник.

РАДЯЧИСЬ З ВОЖДЕМ

«В ході Ленінського заліку досягнуто високих виробничих показників, проведено шість Ленінських уроків», — доповідають Всесоюзним комсомольським зборам молоді трудівники колгоспу «Іскра» Гайворонського району.

Діти промайнули птахом. Неначе недавно обговорювали умови заліку, а вже й час звітувати про зроблене.

Доярки Олена Підлипняк, Ганна Лісовець, Галина Цвєліхівська виконали свої соціалістичні зобов'язання минулого року за одинадцять місяців. На 120—140 процентів виконували денні норми трактористи Михайло Шепета, Василь Рябов та інші. В культосвітні заклади села було направлено громадських заступників із числа комсомольців. І значно попрацювали культурно-масова робота в селі. Клуб домігся звання «Клубу відмінної роботи».

Підводячи підсумки передостаннього етапу Ленінського заліку, ми провели анкетування, щоб ще краще виявити, хто які праці виконав. Виявилося, що ряд комсомольців виконав і законспектували не лише рекомендовані праці В. І. Леніна, а й ряд інших. Ось що відповіла доярка, депутат Гайворонської районної Ради депутатів трудящих Наталія Бершадська: «Я вивчала праці Леніна: «Завдання Спілок молоді», «Великий почин», «Як організувати змагання», «Державна і революція». Що таке Радянська влада? З останніх двох я зробила широкий конспект. Саме в цих працях я знайшла відповідь на питання виборців, які мене обрали депутатом».

У подрузі Євдокія Козак в анкеті пише: «Не думала я навчатися після 8 класу. І значно пізніше від подруг записалася до вечірньої школи. Коли прочитала виступ Леніна на III з'їзді комсомолу, то зрозуміла, що зробила вірно. Саме цей виступ Леніна заставив мене вникати до навчання. Я зараз з великою задоволенням клас заочно».

ВЕЛИКУ допомогу надала комсомольцям в підготовці і складанні Ленінського заліку громадсько-політична комісія, очолюючи яку було доручено члену КПРС, в минулому комсомольському вожаку, голові колгоспу Сергію Михайловичу Продану. До складу комісії ввійшли також комсомольці двадцятих років А. І. Антонюк, І. Я. Кернасовський та інші. Вони постійно надавали конкретну допомогу молоді у вивченні і осмисленні теоретичної спадщини вожда. Дія закріплення вивчених праць і підведення підсумків було організовано і проведено 6 Ленінських уроків.

У ході заліку зростає як трудова, так і політична активність молоді. 16 молодих трудівників здобули звання «Кращого виробничника колгоспу», 4 комсомольці підготувалися до вступу кандидатами в члени КПРС.

І. МАЛИЧЕНКО.

заступник голови громадсько-політичної комісії по прийому Ленінського заліку.

Нещодавно велика група школярів Кіровоградщини побувала в Київському філіалі Центрального музею В. І. Леніна. На знімку: юні слідопити з шкіль Ульянівського району Сергій КУЧЕРЕНКО, Людмила НАПХАНЮК та Валентина ГРОМІЛЮК в одній з кімнат музею.

... Треба, щоб уся справа виховання, освіти і навчання сучасної молоді була вихованням в ній комуністичної моралі.

В. І. Ленін. Твори, т. 31, стор. 254.

Ось уже третій тиждень на крейдерній газеті нашого інституту написано: «Група «А» другого українського зайняла перше місце серед академічних. Вітаємо комітет комсомолу!»

Мої однокласники ходять іменинниками. Ім і самим не віриться: за два роки вийти переможцями! А все почалося ось із цього.

Коли почалась підготовка до Ленінського заліку, комітет комсомолу інсти-

ТАК ДОБУВАЄТЬСЯ ЛІДЕРСТВО

туту запропонував нам проводити його у трьох напрямках — виконання соціалістичних зобов'язань, громадська атестація, підняття ленінських праць.

На перших же групових зборах кожен взяв зобов'язання. Але не за якимсь стандартом, а оцінюючи свої можливості, здібності. Що ж стосувалося громадської атестації, то тут треба було дати на кожного студента характеристику. Але щоб вона не була суб'єктивною, її давали спеціально створеній комісії.

І тут ми задумалися. Характеристика зачитуватиметься при складанні заліку. І кому ж хотілося, щоб про його товариша говорили негативно? А в нас були такі. Ось хоч би і Анастасія. Тримався якось остронію колектив. Експерти, культурологи вважали «несерій-

ною». І взагалі життя групи його не стосується. Або Вадим. Що не доручи йому — візьметься, наобіцяє. Але обов'язково не виконає. А не вичити урок — на лекцію не з'явиться.

Скільки ми з ними говорили — не допомогало. Та трапився один прикрий випадок. В гуртожитку хлопці вчинили бешкет. В ньому був заступачений і Анастасія. Про це стало відомо в деканаті і його мали покарати.

Ми довго не роздумували. Вирішили самі розібратися. Так і сказали в деканаті.

На екстрених зборах кожен висловив думку. Сказали Анастасія все, хто що думав про нього. Засудили його провини, але разом з тим, канотали перед деканатом, щоб цим все й закінчилося. І що ви думаєте? Завсім іншим став хлопець. Комсомольське доручення виконує — тепер за підписанням підписує.

Вадима теж попередили, що коли ще хоч раз не з'явиться на заняття або не виконає доручення — побажати не буде.

І от коли прийшов час писати характеристики ним студент, ми так і написали, що

були зривні, але зараз вони активні комсомольці, добре вчіться, беруть участь у громадському житті.

За успішність ми теж боролись колективно. От, наприклад, часто бували випадки, коли книжок чи підручників не вистачало у бібліотеці. Тоді ми влаштували у гуртожитку колективні читки чи обговорення.

Що й говорить. Дружний у нас колектив підірвався, здоровий. Кожен вболіває за всіх і всі за кожного. Після того, як ми вийшли переможцями серед академічних, згуртованість стала ще міцнішою. Бо тепер же треба не упустити лідерство.

С. КОРОБКО.

комсорг другого українського відділу групи «А» Кіровоградського педінституту.

ЦЮ СТЕПОВУ легенду вчителька Фаїна Іванівна Хижняк почула з вуст багатьох людей ще в перші повоєнні роки. Ніби на одній висоті, що в степу між Лип'янкою і Листопадівим, взимку сорок четвертого кілька радянських бійців зустріли ворожі танки, примусили фашистів відступити. Ворог боявся навіть мертвих героїв...

Легенда то чи дійсність? Це питання не давало спокою вчительці Листопадівської восьмирічної школи. І Фаїна Іванівна з властивою їй енергією взялася разом з червоними слідопитами за пошуки. В усі кінці країни полетіли листи-запити. Минали тижні, місяці, роки...

Поступово легенда про подвиг бійців стала дійсністю, — розповідає Фаїна Іванівна. — Ми одержали багато листів, документів, фотографій. Точно встановили, що подвиг на безіменній висоті здійснили гвардійці під командуванням лейтенанта Юрія Боброва.

Документи зібрані стільки, що в класі, яким на той час керувала Фаїна Іванівна, оформили куточок бойової слави, де розповідається про подвиг Юрія Боброва та гвардійців його взводу. І зараз піонерський загін шостого класу носить ім'я героя-комсомольця Юрія Боброва. Відбулося кілька вечорів бойової слави, на яких розповідалося про цей подвиг, зачитувалися листи рідних Юрія Боброва, його бойових друзів.

Зараз я веду другий клас, — дивиться думками Ф. І. Хижняк. — Жовтень теж охоче слухають розповіді про подвиги героїв Вітчизняної війни, вчать у них сміливості, мужності. Образ комсомольця Юрія Боброва служить для них у всьому взірцем...

Гортаємо сторінки листів, пошуків від часу, вірші з фронтових газет, фотокартки. — І перед очима постають образи справжніх героїв, людей, які пішли дорогою безсмертя, віддавши в першому бою найдорожче — своє життя...

Тієї ночі Юрій Бобров навіть не зміг уві сні. Раз по раз, опинюючись вогненним колесом, здійснювали угорі освітлювальні ракети. Ніхто не встигав траурну мулу, то тут, то там рвалися снаряди. Фашисти не втрималися.

Юрій Бобров одержав бойовий наказ: до світанку «осідлати» з своїм взводом автоматників безіменну висоту і, перебуваючи в бойовій охороні, не пропустити фашистів до лінії нашої оборони.

Була вже північ, коли лейтенант

зібрав бійців, пояснив їм бойове завдання. Його спокій і впевненість передавалися гвардійцям, які дуже любили свого молодого командира, добре знали його твердий характер, його силу волі, його витримку, відвагу. Не раз ці високі якості командира сприяли перемогам взводу над ворогом.

Завдання наше не з легких, — спокійно говорив Бобров. — Ми будемо далеченько від своїх, а до німців — рукою подати... Біля висоти можуть з'явитися танки, а відбиватися нам доведеться самим. Якщо хто вагається, боїться — підрозхай лишатися тут...

Гвардійці ніколи не боялися! — почувся з темряви нічній впевнений голос комуніста Раєнкова.

Правильно, гвардійці! — один з полів війни, — підтримав слова бійця лейтенант. — Будемо ж битися, як личить гвардії!

Темно і тихо. Заспокоїлись і фашисти, тільки кидали інколи одну-

дві ракети. Низько пригинаючись, майже зливаючись із землею, гвардійці непомітно пробралися до висоти, до світанку встигли її окопати.

Ранок 5 лютого 1944 року... Ховаючись у видолінах, над степом повільно розповзався сирій холодний туман. Це допомогло гвардійцям деякий час залишатися непоміченими під самим носом у фашистів.

Та ось туман розсіявся. До висоти на повний зріст поспішали фашисти. Вони не чекали, що тут їх зустріне лавина свинцевого дощу. Втекли, ніби візці, залишивши багато вбитих і поранених... Першу атаку відбито! Це окрило наших воїнів.

Раптом короткочасову ранкову тишу порушило гудіння літунів моторів. Ворожі танки і бронемашини посунули в наступ на висоту.

Пильно вдиваючись у бік ворога, Юрій Бобров нарахував шість бронетранспортерів з піхотою і три «Тигри». Доповів про все по телефону командові.

— Тримайся, гвардія! — наказав

комбат по телефону. — Ми підкинемо вам вогню, щоб відсікти піхоту.

— Єсть, триматися! — відповів лейтенант.

Він наказав не спійняти з пострілами: підпустити автоматників ближче і відсікти їх дружиною вогнем, а під танки кинути зв'язки гранат. При цьому — беріть патрони, гранати, бити тільки в цілі. У скрутку хвилину викидали на висоту вогонь наших мінометів і фашистська піхота відступила.

Та рідкі сили, ряди захисників висоти. Кожен знав: скоро знову полізуть фашисти, а день ще тільки розгорявся.

— Будемо битися до останньої гранати, — мов клятва, передавалися з окопа в окоп слова.

На клатках паперу в перерви між атаками молоді гвардійці-автоматники Янков, Булдин і Якушев написали заяви про вступ до комсомолу: «Якщо загинемо в бою, вважаємо нас комсомольцями». Заяву з проханням прийняти його в партію подав комсомолець гвардії старший сержант Муравйов. Агітатори-комуністи Раєнков та Альохін нагадали бійцям про закони гвардії, про священну клятву, яку воїни дали на вірність Батьківщині.

Де стоять гвардійці — жоден фашист не пройде! — переходило з окопа в окоп.

І знову атака. Знову відсікли піхоту, але броньовані чудовища вперто лізли на висоту.

— Спокійно! Приготувати гранати! — подав команду Юрій Бобров і сам наготував дві зв'язки.

Ось уже запалав один «Тигр», і чорні клуби диму оповили висоту. Та передній танк вже виірвався до вершини висоти, почав «утюжити»

окопи. Ось «Тигр» зупинився, на нього піднялася кришка люка і звідти висуналася рукою голова. Фашист шодуку крикнув: «Рус, сдавайся!» Це були його останні слова: мотка черга кулеметника Родіна прошила гітлерівця.

Гвардія не здається. Запам'ятай це, фашистська гадина! — крикнув Родін, кидаючи гранату.

Розлючені гітлерівці сузули хмарою. Один за одним падали герої, але живі билися, боролися. Коли «Тигр» підійшов до вершини висоти — під нього із зв'язки гранат кинувся гвардієць лейтенант Юрій Бобров. Оглушливий вибух гримнув над степом, над висотою. Танк спалахнув, наче везетеська спічка.

Командир взводу загинув під танком! — хтось крикнув у розпалі бою.

Відплата за смерть командира! Смерть фашистам! — і гвардійці кинулися в контратаку.

Нерви у фашистів не витримали, ворог відступив. Гвардійці, нехтуючи смертельну небезпеку, відстояли висоту, аж поки не підоспіла підмога...

КОМАНДИР частини, де служив Юрій Бобров, гвардії підполковник Обухов у липні 1944 року писав матері героя:

«Шановна Боброва Олександра Василівна!

Ім'я вашого сина Юрія Костянтиновича Боброва відоме не лише старим гвардійцям нашої частини, але й кожному, хто знається в нашій рідній. Бо подвиг, який здійснив із своїм взводом гвардії лейтенант Бобров, є одним із яскравих зразків мужності і беззавісної відданості наших доблесних гвардійців Батьківщині.

Ваш син із своїм взводом з честю виконав бойове завдання, не пропустив противника до лінії нашої оборони, незважаючи на шалені атаки «Тигрів» і піхоти, вогонь артилерії. Вони билися до останнього подиху, не осоромили гвардійської честі, совісті і прапора! Вони загинули як справжні герої.

«Бобровці» — цим у нас всі гордяться. Такі мужні, тільки герої з відважними серцями під силу такі подвиги. Наша військова частина гордиться славним ім'ям вашого сина, з любов'ю згадують усі і свято шанують це ім'я.

Для всіх нас це дуже тяжка втрата. Юрій Бобров був славним комсомольцем, улюбленцем роти. Він, як комсорг роти, зміг виховати десятки відважних і сміливих комсомольців, які йдуть у бій з словами клятви: «Ми будемо нещадно

знищувати фашистів, ми відплата за смерть нашого бойового командира, за нашого любимого комсорга Юрія Боброва!».

Славний подвиг Юрія Боброва відзначений орденом Вітчизняної війни I ступеня. Цей орден вашого сина посилаємо вам.

Шановна Олександра Василівно! Важко утішити вас, дуже велике ваше горе, всі ми гаряче співчуємо вам, поділяємо біль гіркої втрати... Та завжди пам'ятайте, що ваш син загинув у бою як герой, що ім'я його і подвиг ніколи не забудуться в наших серцях і що славні традиції «бобровців» будуть назавжди збережені в нашій гвардійській частині...

Ким же був Юрій Бобров до війни, де ріс, про що мріяв? Про це розповідають листи матері героя Олександри Василівни, яка жила в місті Куйбишев, де вчився і мужний майбутній герой.

«Юра з відзнакою закінчив 41-у середню школу в місті Куйбишев, — пише мати. — Поступив в Індустріальний інститут, рік почився — і добровольцем пішов на фронт. Син мого дуже любив, завжди був стуханим. І сьогодні вчителі цієї школи, яка носить ім'я Юрія Боброва, ставлять його ім'я в приклад дітям...

Олександра Василівна розповідає, що Юрій був хорошим спортсменом; катався на конях і лижах, любив футбол і бокс, захоплювався плаванням — він перепливав Волгу (дуже любив цю річку). Юрій любив життя, любив друзів і особливо цінив у них вірність, сміливість, відвагу. У Юрія — дві сестри, одна сестра — лікар-окуліст, друга — інженер-конструктор. У старшої сестри є син, його назвали Юрієм (в честь дяді-героя) — племінник схожий на свого дядю! «Виросту — і теж стану таким героєм!» — каже хлопчик, слухаючи розповідь про подвиг свого дядька...

ПІОНЕРИ села Листопадового завітали листувати з матір'ю героя, допомогли їй поліпшити житлові умови. А на Кіровоградщині плути листи і від піонерів школи № 44 міста Куйбишева, де вчився Юрій Бобров. Тепер його ім'я носить школа і піонерська дружина. «Ми гордимось нашим Юрієм Бобровим, — пишуть діти з м. Куйбишева. — За його партою сидять найкращі учні, за це право треба боротися у змаганнях».

Іван РОМАНЕНКО.
м. Новомиргород.

Л. МІКІЗІЛЬ.

СТАРТИ першості обласної ради ДСТ «Авангард» з легкої атлетики викликали великий інтерес і у фахівців, і в уболівальників спорту. Адже це — перші весняні змагання легкоатлетів на відкритому повітрі.

Найбільше порадували молоді легкоатлети Лариса Мікізіл з Олександрії та Сергій Коробов з Світловодська.

Десятикласниця Олександрійської СШ № 6 Лариса Мікізіл ще на першості республіки серед школярів в Ялті зарекомендувала себе однією з провідних легкоатлеток України. В Ялті вона стала володаркою срібної медалі (п'ятиборство). Цього разу Лариса була першою на стометрівці та в стрибках у довжину.

Учень Світловодської СШ № 2 Сергій Коробов у цьому році став чемпіоном України серед школярів на дистанції 1500 метрів. І хоч на цих змаганнях Сергій на «своєї» дистанції та в забігу на 5000 метрів поступив-

НА БІГОВИХ ДОРІЖКАХ— АВАНГАРДІВЦІ

ся представнику з Олександрії Миколі Жеребятєву, виступ юнака можна вважати успішним.

У командному заліку з самого початку впевнено лідирували олександрійці. Особливо успішно виступали жінки. Були такі моменти, коли всі три сходишки п'єдесталу пошани займали олександрійки. Так, Люба Ручка, Алла Дмитренко та Світлана Давиденко (всі трое вчаться в Олександрійському індустріальному технікумі) розіграли між собою призові місця на дистанції 800 метрів. Чемпіонкою стала Люба Ручка (1.02.0).

Варто відзначити також успішний виступ тренера Олександрійської ДЮСШ № 1 Жанин Павлівни Богов-лескої. Вона перемогла в штовханні ядра та в метанні диска. Її землячка

Марія Анісімова в обох видах змагань була другою.

Під завісу змагань порадували кіровоградців Василь Степюк. Подолавши планку на висоті 192 сантиметри, Василь не тільки став чемпіоном, а й встановив новий рекорд товариства.

В командному заліку перемогли олександрійці (143,5 очка). На другому місці кіровоградці (135 очок), на третьому — спортсмени Світловодська (103,5 очка).

Прийняв враження залишила організація змагань. Нагородження переможців грамотами відбувалося сразу ж після забігів, кваліфіковано вів репортаж змагань коментатор В. Іванець.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.
Фото автора.

ПОГОДА

Вдень 9 квітня на території області та міста Кіровограда слід чекати хмарну з проясненнями погоду. Місцями — короткочасний дощ. Температура повітря по області — 15-20, по місту — 17-19 градусів тепла.

П'ЯТНИЦЯ, 10 КВІТНЯ.

ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізії. (К). 11.10 — Фільм-концерт. (К). 11.35 — Шкільний скан. Українська література для учнів 9 класу. «О. М. Кобилянська. Життя і діяльність». (К). 12.15 — «Ного земля орбіта». (К). 13.00 — Передача, присвячена Всесоюзним комсомольським зборам. (М). 14.30 — Новини. (М). 16.20 — Теленародний університет. (К). 17.00 — Програма, присвячена

Дню космонавтики. (М). 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.25 — Телефільм. (Кіровоград). 18.45 — «На контрпалі — відстаючі ділянки». (Кіровоград). 19.00 — Телевізії. (К). 19.15 — «Переможці». (Ворошиловград). 19.30 — «Сила Ленінського слова». (К). 20.00 — «Запрошуємо на пісню». (Львів). 20.30 — Естафета новин. Тематичний випуск. (М). 21.15 — Художній фільм «На війні, як на війні». (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 18.00 — Програма передач. (К). 18.05 — Діалог школярів. «Співай загін». (К). 18.30 — «Подвиг». Телеальманах. (М).

СУБОТА, 11 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Гімн настига для всіх. 9.30 — Новини. (М). 9.45 — «Здоров'я». (М). 10.15 — «Ударної праці крок». Спецвипуск телевізії. (К). 10.30 — Концерт радянської пісні. (К). 11.00 — Наша афіша. (К). 11.05 — Мультифільм. (К). 11.15 — «Година Батьківщини». (М). 12.15 — «Блакитне перло». Вистава Харківського театру ляльок. (Харків). 13.05 — Резерв. 13.15 — Музичний турнір міст. Ульяновськ — Владивосток. 14.15 — В ефірі «Молодість». Ленінський зал молоді України. (М). 15.00 — Народний теле-концерт. (К). 22.30 — Творчий юг компанії «Глобус». (Оде-

са). 17.00 — Сторінки піонерської літопису. (К). 17.30 — «Світ соціалізму». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — «Літопис півдня». «Рік 1931-й». (М). 18.55 — Новини. (М). 19.00 — «Ад'ютант його величності». Прем'єра телефільму. 3 серія. (М). 20.30 — Міжнародна програма. (М). 21.15 — «Ударної праці крок». Спецвипуск телевізії. (К). 21.45 — Українське кольорове телебачення. Концерт. (К). 22.30 — Творчий юг компанії «Глобус». (Оде-

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня Ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.